

Lentiz | Life College

Droomschool in een stadsomgeving

“Kijk naar je omgeving, benoem de spelers en realiseer duurzame relaties.” Aldus Gert Kant, voorzitter van de Raad van Bestuur van de Lentiz Onderwijsgroep. Dat is wat Lentiz wil met het Life College in de stedelijke sfeer van Schiedam. Een combinatie van OCW-vmbo en LNV-mbo.

Lentiz droomt nog van het Life College, in het centrum van Schiedam. Maar die droom is op 22 september heel wat dichterbij gekomen. Op die dag werd de eerste paal geslagen. Leerlingen kunnen hier als alles goed gaat vanaf eind 2010 naar school.

Op het kantoor waar de centrale diensten van de Lentiz Onderwijsgroep gevestigd zijn, in Vlaardingen, schetsen Gert Kant, voorzitter van de Raad van Bestuur, en Francine Boerstoel, beleidsmedewerker pr en communicatie, wat hun droomschool inhoudt. Droom-

school, dat klinkt misschien vaag, maar tijdens hun verhaal wordt het met de minuut concreter. Kant hoopt dat het anderen kan inspireren; management en docenten die over een school van de toekomst fantaseren.

Want in het Life College wil Lentiz – hier met OCW-vmbo en LNV-mbo - aansluiting zoeken bij de omgeving. En die is hier vooral stedelijk, urban. Anders dan bijvoorbeeld in Naaldwijk (greenport) of in Delfland (‘vitaal landschap’). Lentiz heeft zich afgevraagd: wat zijn de economische activiteiten in de regio, wat

vraagt dat van het onderwijs en wat kan de school daarmee? Hoe kun je de stedelijke jongeren interesseren voor groene opleidingen?

Profvoetballers

“Het verschil tussen groen onderwijs en niet-groen speelt geen rol”, legt Kant uit. Het is er misschien wel, maar er is geen reden om het te benoemen. “Leerlingen die bijvoorbeeld food doen zijn zich vaak ook helemaal niet bewust dat ze in het groene onderwijs zitten”, vult Boerstoel aan.

De Schiedamse wethouders Maarten Groene en Christine Daskalakis sloegen dinsdag 22 september gezamenlijk de eerste paal voor het Lentiz | LIFE College op Schieveste

Aanvankelijk was het behalve overplaatsing van MBO Food vanuit Delft en verhuizing van Lentiz-vmbo (techniek, economie, zorg & welzijn en mavo) in Schiedam, de bedoeling dat het Albeda College er mbo-opleidingen zou vestigen. “Zo zou er een sterke mbo-vmbo-poot in Schiedam komen. Naast Rotterdam en Spangen.”

Ze zouden gezamenlijk een school neerzetten op een locatie achter station Schiedam Centrum, ingeklemd tussen verkeersweg en spoor. “Een plek waar tot voor kort stadsnomaden gehuisvest waren.” Dat was het plan, maar Albeda trok zich terug vanwege financiële problemen, zegt Kant. “Ze moesten wel. Vervolgens hebben wij voor onszelf de overweging gemaakt.” Het plan werd bijgesteld, minder vierkante meters en koersend op een omvang van een 700 vmbo’ers en 500 of 600 mbo’ers. In een unieke combinatie van OCW-vmbo en LNV-mbo.

De twee Lentiz-vmbo-locaties in Schiedam keken er al jaren naar uit. Ze hadden het moeilijk, zegt Kant. Vanwege een veranderende schoolbevolking en ook omdat er met de nieuwbouwplan-

nen weinig aan onderhoud werd gedaan. Om te zorgen dat de leerlingen weer met plezier naar school gingen, werd de campagne ‘de leukste school’ gestart, 100 dagen lang. Boerstool: “Je ziet vaker bij scholen die verzwakken, dat kinderen weinig met school hebben en weinig trots hebben. We wilden ze nu juist laten vertellen wat ze van school verwachten en wat er zo bijzonder is aan hun school. We wilden ze het gevoel geven dat ze misschien wel op de leukste school van allemaal zitten. We hebben er rolmodellen bij gehaald, bijvoorbeeld profvoetballers. En ook ouders en omgeving. En er kwam echt een culturomslag. Ook het gevoel dat er belangstelling was voor wat ze dachten en dat er naar hen geluisterd werd, heeft daaraan bijgedragen.”

Dreamteam

Dat heeft geïnspireerd bij het traject naar het Lentiz Life College. Ook daar werd naar de omgeving van de kinderen gekeken. “De stad,” zegt Kant, “niets anders dan de stad. Deze kinderen hebben weinig met groen.” Bovendien, vervolgt hij, “spoorde de hele aanpak sterk

met het traject van Kies Kleur in Groen. Achtergrond daarvan is het idee dat we als groen onderwijs de slag missen om de allochtone leerling. Vooral in deze omgeving een alarmerend gegeven. Dus de vraag was urgent: hoe kunnen we die kinderen betrekken?”

“Dat heeft ons vreselijk aan het denken gezet. Over het concept. En daaruit kwam dat boekje over de droomschool. Want in die termen zijn we gestart. Een beetje volgens het concept van Martin Luther King, I have a dream. We gingen nadenken over: wat willen we liefst? Leerlingen, docenten, CvB en ook de omgeving. Zoals de bibliotheek, de kinderopvang en het ziekenhuis. Er kwamen ook groepjes; zoals het junior dreamteam (leerlingen) en het ouders-dreamteam. We gingen met iedereen in gesprek.”

“De volgende stap is uitwerking daarvan: wat betekent dat voor je handelen? Living the brand, zo noemden we dat. Dat proces heeft wel een jaar geduurd. Zo kregen docenten ook de ruimte om aan het idee te wennen en voor zichzelf antwoord te geven op de vraag: past dat wel bij mij?” Een aantal heeft gevraagd om een andere plek binnen Lentiz.

“Er kwamen uitgeschreven gedragsregels, zoals hospitality. Dat je de deur openhoudt en altijd gedag zegt, bijvoorbeeld. Kleine dingetjes, die je misschien vanzelfsprekend vindt, maar die dat voor onze leerlingen niet altijd zijn. Normen en waarden. In het ziekenhuis zeiden ze: leer ze in elk geval dienstbaar te zijn. De rest leren wij ze wel. Maar het gaat toch steeds meer om de sociale vaardigheden.”

De kernwoorden om de cultuur van het Life College te benoemen zijn dan: enthousiast, ondernemend, dienstbaar en zelfverantwoordelijk. “Dat is de basis voor de cultuur die we nastreven”, zegt Boerstool.

Bioritme

De naam Life College kan vragen oproepen. Leer je dan over het leven of voor

Gert Kant en Francine Boerstool vertellen over het Life College

Hoe interesseer je stedelijke jongeren voor opleidingen rondom food, wellness en ecology?

het leven? Beide, antwoordt Kant. “Het is in die zin de school voor het leven dat je hier wordt voorbereid op de maatschappij. De opleiding geeft ze kansen.” En bovendien gaat het, zoals bij ‘life sciences’, met name in het mbo om levende zaken (planten en dieren) en vitale processen zoals voeding voor mensen.

En ‘droomschool’ kan scepsis teweegbrengen. Vanuit pr-oogpunt mooi, maar hoezo? “Het is ook niet de bedoeling om

‘Enthousiast, ondernemend, dienstbaar en zelfverantwoordelijk. Dat is de basis voor de cultuur die we nastreven.’

het boekje ‘De Droom’ zomaar rond te delen”, zegt Boerstool. “Er moest wel een verhaal bij worden verteld, over hoe en waarom. Dat het niet koud op het dak kwam. En eigenlijk was iedereen en-

thousiast. Want het is toch geweldig als je zo, vanuit zo’n gedachte, iets nieuws kunt starten.”

En vooral de koppeling van niet-groen vmbo met groen onderwijs. Doorkruis je niet allerlei vestigings- en doorstroomgedachten, want je probeert toch een deel van die niet-groene vmbo’ers te interesseren voor ‘groen’ mbo. Kan dat wel? Meer dan je voor mogelijk houdt, zo moet blijken uit het boekje (*I am urban*) dat Tom Bade, directeur van Triple E, voor Lentiz heeft geschreven. “Als we de stad willen attaqueren – want in die termen praten we – wat is dan de essentie daarvan in relatie tot de groene opleidingen? Dat was zijn vraagstelling. Hoe kan je groen de stad inbrengen? We zijn er met z’n allen van overtuigd dat dit alleen goed kan door er ook te gaan zitten.”

En ten slotte, waarom al die Engelse benamingen? *Urban food, urban wellness, urban sports, urban ecology*. “We hebben de ambitie om een wereldschool te worden,” zegt Kant daarover.

Een onderzoek van Özlem Keles, communicatiemedewerker van Lentiz, heeft een belangrijke rol gespeeld, zeggen

Kant en Boerstool. “Zij vroeg allochtonen: wat zoek je nu in een opleiding, wat spreekt je aan, waar denk je aan bij ‘groen’? Je moet als (groen) onderwijs ook evolueren naar de denkbeelden van leerlingen in plaats van andersom. Zodat de opleidingen op maat gesneden zijn voor die doelgroep, dicht op hun belevingswereld. Dat betekent dat we ons richten op jonge mensen in een grootstedelijke omgeving, jongeren met een eigen bioritme.” Met het oog op dat bioritme zou de school bijvoorbeeld van 8 tot 8 uur open moeten zijn.

“De kern van het verhaal is steeds: kijk naar je omgeving, benoem de spelers en realiseer duurzame relaties. Maar het blijven wel groene opleidingen die we aanbieden, niet iets wat op het terrein van een roc ligt.”

Boeiend

Het valt niet mee om het allemaal te realiseren, bevestigt Kant. “Het is ingewikkeld. We zijn al zeven jaar bezig. Het is ingewikkeld vanwege de plek, een nieuw te ontwikkelen stadsgebied en vanwege (andere) bestemmingsideeën daarover. Je gaat niet zomaar een opleiding verplaatsen en deze plek ligt niet zo voor de hand voor een groene opleiding. Maar ingewikkeld,” zegt hij, “ik gebruik liever het woord ‘boeiend’.” ‘Boeiend’ is dan volgens hem bijvoorbeeld hoe je de school opzet en inricht, hoe je de energievoorziening regelt en welke kleuren en materialen je gebruikt. En boeiend is het proces met de burens. De nieuwbouw van de Milieudienst Rijnmond DCMR en het recreatieschap Zuid-Holland. “Die zijn blij met een kenniscentrum om de hoek.” De droom voor over nog eens tien jaar? “Dan staat er een school waar leerlingen en studenten trots rondlopen en met plezier heen gaan. Ze vormen een doorsnede van de Schiedamse bevolking. Mensen die iets hebben met de omgeving, met de kwaliteit van het leven en met duurzaamheid. En de school heeft behalve een regionaal karakter ook een internationaal karakter. De school wordt gekend en gewaardeerd in de regio. Het is er een komen en gaan van ondernemers die iets met de school hebben. □